

mokrě stránky

PRO VODNÍ SKAUTY A SKAUTKY

1/2010

Co zpívala Majdalenka:

PÁDLLO:

S BALVANY KDE ŘEKA ZÁPOLÍ V
PEREJÍCH SLYŠET ĎABLA HLAS:

UMŘEŠ, UMŘEŠ!

ZAJEĎ TAM V TO SKALNÍ ÚDOLÍ, LÉPE
KDYŽ TAM DRÍV BUDEŠ!
NA DNĚ JE MOŽNÁ ZLATO
A TO PŘEC STOJÍ ZA TO.

(NO NE?)

PÁDLLO SE DO VODY NŮŘÍ, ZÁPAD HŮŘÍ,
VSTRÍČ JEDEŠ TMĀM.

KEŇA SE PO VODĚ KRADE, TICHŮ
VŠADE, TY JEDEŠ SĀM.

DOBŘE SE DRŽ, PEREJE ŘVOU, DO
BÍLYCH VLN ŘÍD KEŇU SVOU.

ĎÁBELSKÝ SMÍCH

(CHACHACHA!)

STOJÍ ZA TO, ŽE PŘIJDE DEN, NAJDEŠ
ZLATO!

Že byste to do
Majdalenky neřekli?
fakt to často zpívá,
fakt nás to naučila
celý oddíl a ti, co
zpívat neumějí,
alespoň dělají ten
smích a ten d'ábla
hlas.

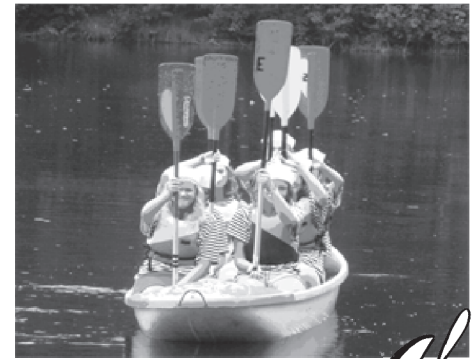

Ahle kreslil Jonáš

Zahrajte si s námi Paddleball (čtí pádlbol)

Hra pro dvě posádky pramic.
Vymez bójkami na hladině nebo tyčemi
(kolíky) na dvou protilehlých březích
dvě branky o něco širší, než je délka
pramice, přiděl každé pramici jednu
branku. Vhod' na hladinu míč
dostatečně lehký, aby neutronul,
dostatečně velký, aby byl vidět,
dostatečně malý, aby jej bylo možno
nabrat či napálit pádlem, dostatečně
pevný, aby nebyl brzy rozmašírován.
Úkolem je dát soupeři branku míčem,
kterého se smí dotknout pouze pádllo.
Padne-li míč do lodě, je to aut. Posádka
míč vyloví rukama a odhodí dostatečně
daleko. Hraje se na dva poločasy, po
prvním si posádky vymění branku.

Pádllem lze
odrážet nepřítele při
napadení tábora, lze je použít
k postavení stanu, na trojnožce z pádel
usušíme lodní pytel, lze jím klestit
cestu v rákosí i napravit nekázeň, srážet
jablka, měřit hloubku, cvičit jako
mažoretky, ale pozdrav pádlem je
efektní a nezaměnitelný.

Ahoj

Pro 111 vodních skautů vydává
hlavní kapitanové vodních skautů

MOD/K/ŘE STRÁNKY PRO SKAUTY A SKAUTKY 1/2010, PRO SIŤ VODNÍCH SKAUTŮ VYDÁVÁ HLAVNÍ KAPITÁNAT VODNÍCH SKAUTŮ

Já jsem Majdalenka Purkarcová.
Teď ještě chodím na základku, ale až
budu velká, chci být doktorkou nebo
sestřičkou. Vlastně sestřičkou jsem už
teď, protože chodím do skauta,
přesněji do vodního skauta. Naši
říkají, že mám lásku k vodě v krvi,
protože můj dědeček měl mlýn na
Lužnici a babička byla taky
z mlynářského rodu. S naším holčičím
oddílem jezdíme na malých lodích, co
se jim říká pramice, ale už je také
umíme oplachtit. Takže až budu velká,
chci být doktorkou na
nějaké velké lodi.
Zatím ale hlavně a pořád pádlujeme,
a pádlujeme dobře, protože jsme naše
kluky porazili na slavném závodě Přes
tři jezy. Oni byli pátí, ale my čtvrté.
Naše kapitánka říká, že nejsme žádné
slečinky z penzionátu, ale správné
české holky v křuskách.

Majdalenka

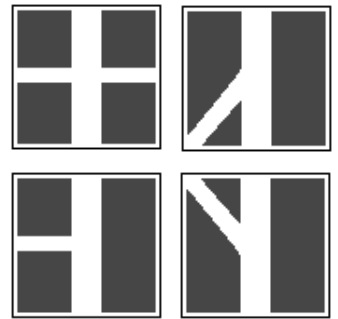
Já jsem Jonáš a rovnou vám musím
říct, že Majdalenka někdy hrozně
kecá. Pádlovat už sice umí, ale na
začátku to nebyla žádná sláva. Pádllo
držela tak, že si div ruce nezapletla,
a když jsme ji to naučili, pádlovala
jako paní radová na výletě. Jen se
usmívala, aby každý viděl, jak jí to
sluší, jen slunečníček jí chyběl. A na
těch třech jezích byly sice holky
čtvrté, ale z osmi, kdežto my byli pátí
z dvanácti. Tak kdo je lepší, he?
Ale musím uznat, že teď už je dost
dobrá, rozhodně lepší než ostatní
holky od nás ze třídy. Ale až ona bude
doktorkou, já musím být zdravý
a otužilý, aby mne nechtěla léčit.
Avšak umí pěkně zpívat, představte si,
že se někde naučila hodně starou
písničku o pádle.
A o pádle a pádlování si dneska
budeme chvíli povídat.

Jonáš

Ahoj!

Vodáci se zdraví AHOJ. Kdo řekne dobrý den je bambula.
Na rybáře voláme Petrův zdar!

Značení vodních cest:

Plavidlo
pluje
po
hlavní
vodní
cestě

barevnost:
na modré ploše
bílá kresba
v černém
rámečku

Z deníku Kapitána:

Jednou jsem potřeboval poslat skupinu svých skautů na závody do jižních Čech a jako na potvoru nikdo z dospělých členů přístavu nemohl. kapitáne, pust' nás samotné,“ žadonili zejména Sunar, Čochtan a Malý Bizon, „vždyť víš, že ti ostudu neuděláme.“

„Uděláte, neuděláte, předpisy jsou přísné a dospělý s vámi jet musí.“

Kluci byli smutní, dokud mi přistavný Tik nepřivedl jistého Koláře (znojenským oznamuji, že to nebyl a není Pavel Professeur): „Potkal jsem ho u nás v sámošce, jezdí s parním válcem a miluje vodní sporty. Snad bys ho mohl s kluky na ty závody poslat. Bude dělat dospělý doprovod a kluci se o ostatní postarají sami.“

Chvilí jsem se cukal, ale nakonec jsem vyměkl a poslal celou výpravu pod vedením parního válečníka Koláře.

Když se vrátili, žadonili: „Už s námi toho chlapa nikdy nepouštěj!“

„Oč jde?“ pídil jsem se.

„To, že s námi jel a neměl ani korunu, bychom mu odpustili, ostatně jsme se s ním rozdělili o svačinu. To, že vůbec nevíme, kde spal a jen nás zapsal u startu, také nevadilo, ale že se pozastavil nad tím, že s sebou nemá vesla, to mu odpustit nelze.“

Nešlo. Ostatně jsem ho už nikdy neviděl. Zato kluci přivezli diplom o umístění na třetím místě.

Navigamus 2009:

Pádlo, vesta, naše zbroj, vodní skauti řvou: AHOJ!

Pádlo je našim mečem, vesta našim štítem,
anebo moderně:
Pádlo je našim motorem, vesta bezpečnostním pásem.

není na rozdíl od vesla uchyceno v havlence, je nutno je držet v obou rukách. Pádlář sedí v lodi po směru jízdy, veslař zády.

Hlavice se drží vnitřní rukou, vnější ruka drží dřík asi 15 cm nad listem.

Z toho vyplývá i vhodná délka pádla nejčastěji se udává, že by hlavice měla dosahovat k nosu.

Na pramici a kanoi používáme pro klidnou vodu pádla rychlostní s poměrem délky a šířky listu 3:1, na chlupatou vodu slalomářská (poměr 2:1, nemají řapík).

Na raftech samozřejmě slalomářská, na dračích lodích obzvláště dlouhá rychlostní.

O pádllování

Styl „paní radová“

Pádlo držíme těsně pod hlavicí, list nenuceně noříme do vody a po vytažení jej ladným obloukem vysoko nad borem lodi dopravíme opět někam dopředu. Sice moc lodi nepomůžeme, ale zato jsme krásně viditelní.

Styl „kachna“

Každá strana (bort) lodi a když to jde, tak i každý jedinec pádluje svým tempem. Sice se nikam nedojede, ale zato máme krásnou příležitost se pohádat, počekat a třeba i poprat.

Styl „ševci“

Pádlujeme zbytečně krátkými a rychlými záběry. Sice se nadřeme jako koně, ale zato si krásně vypracujeme spinální svalstvo.

Styl „galéra“

Sehraná posádka pádluje na čtyři doby. Raz zanoření pádla, dva záběr, tři pádlo do pohovu, čtyři odpočinek. Sice toho na oleji moc neujedeme a na ostřejší vodě neuřídíme, ale zato se moc nenadřeme.

Správný styl:

Při rychlostním pádllování a jízdě na klidné vodě považujeme pádlo za pomyslný kůl, ke kterému se přitahujeme. Tedy zanoříme co nejvíce před sebou téměř kolmo do vody, přitáhneme se celým tělem a záběr končíme, máme-li dřík na úrovni trupu (ke kůlu za sebou se nepřitahujeme). Při vytažení list stáčíme tak, aby nebránil odporu vody ani vzduchu.

Vnitřní ruka držící hlavici je téměř neustále natažena, při nácviku se snažíme, aby pádlo opisovalo pomyslný kruh téměř ve svislé poloze. To vyžaduje práci nejen rukou, ale celého trupu při pokrčené vnější noze a vnitřní opřené o bort.

Je zvykem, že po povelu Vpřed jsou tři první záběry ostré a rychlé, další již jsou pomalejší a plynulejší.

Pádlujeme v rytmu levého háčka, který je po kormidelníkovi nejdůležitější osobou na lodi.

Kormidelník může udávat rytmus pokřikem

Á (vytažení pádla a náklon vpřed „pro vodu“)

hop (přesný okamžik společného zanoření pádel posádky).

